

Bet. og indstilling ang. instruks for folketingets ombudsmand.

§ 7.

Stk. 1. Finder ombudsmanden, at en klage, der henhører under hans virksomhed, er grundløs, eller at det påklagede forhold er af ganske uvæsentlig betydning, meddeler han snarest klageren, at han ikke finder grundlag for at foretage noget i sagen.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der med hensyn til et påklaget forhold er adgang til at klage til en særlig myndighed, bør ombudsmanden foranledige, at sagen forelægges for denne myndighed, før han foretager sig videre.

Stk. 3. Finder ombudsmanden, at prøvelsen af et påklaget forhold henhører under domstolene, kan han vejlede klageren med henblik på denne mulighed. I tilfælde, hvor klageren agter at anlægge sag mod en statsmyndighed eller mod nogen, der virker eller har virket i statens tjeneste, i anledning af påståede fejl eller forsømmelser i tjenesten, kan ombudsmanden under iagttagelse af betingelserne i retsplejelovens kap. 31 henstille, at der meddeles klageren fri proces.

§ 8.

Stk. 1. Såfremt ombudsmanden finder at burde fremme en klage, skal denne, eventuelt gennem vedkommende styrelse, snarest muligt forelægges den, hvem klagen angår, til udtalelse, medmindre aldeles afgørende hensyn til sagens opklaring taler derimod.

Stk. 2. Ombudsmanden kan afkræve såvel den, mod hvem klagen rettes, som vedkommende foresatte skriftlige erklæringer samt oplysninger iøvrigt under iagttagelse af reglerne i § 3, stk. 5.

Stk. 3. Ombudsmanden kan indkalde personer til for retten at afgive vidnesbyrd om forhold, som er af betydning for hans undersøgelse. Retsplejelovens regler om efterforskningsforhør, jfr. retsplejelovens kap. 74, finder herved anvendelse. Retsmøderne er ikke offentlige. Ombudsmanden kan give møde under forhørene eller møde ved andre. Den person, som en klage angår, er berettiget til at møde med bisidder, hvorom han må gøres bekendt ved indvarslingen til det første retsmøde. Indvarslingen skal ske med passende frist. Justitsministeriet giver regler for, hvem der kan optræde som bisidder.

Stk. 4. De for tjenestemænd til enhver tid gældende regler om afholdelse af udgifter til bisidder m. v. ved disciplinær forfølgning finder tilsvarende anvendelse.

20 Udvalgenes betænkninger m. m.

§ 9.

Stk. 1. Såfremt ombudsmanden har tilkendegivet, at han ønsker at fremme en klage mod en tjenestemand, kan den pågældende til enhver tid forlange, at sagen overgår til disciplinær undersøgelse efter de i tjenestemandslovens § 17, jfr. § 18, fastsatte bestemmelser. Ombudsmanden indstiller herefter sin undersøgelse og oversender sagen, med oplysning om det passerede og bilagt de tilvejebragte oplysninger til vedkommende styrelse.

Stk. 2. Det samme gælder, hvis vedkommende styrelse foranlediger disciplinær undersøgelse, eller hvis der i sagen indledes politiundersøgelse for strafbart forhold.

Stk. 3. Ombudsmanden er i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde berettiget til at forlange udskrift af afholdte tjenstemandsforhør samt genpartier af politirapporter og retsbogsudskrifter forelagt straks og at begære underretning om resultatet af de foretagne undersøgelser.

§ 10.

Stk. 1. Såfremt ombudsmanden efter foretagen undersøgelse finder, at en minister eller en tidligere minister bør drages civilretligt eller strafferetligt til ansvar for sin embedsførelse, afgiver han indstilling herom til folketingets ombudsmandsudvalg.

Stk. 2. Hvor ombudsmanden skønner, at andre, der henhører under hans virksomhed, har begået forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv (straffelovens kap. 16), kan han pålægge anklagemyndigheden at indlede forundersøgelse og rejse tiltale ved de almindelige domstole.

Stk. 3. Foreligger der tjenstlige forseelser af en sådan karakter, at ombudsmanden finder, at der er grundlag for disciplinær forfølgning, kan han pålægge vedkommende styrelse at indlede disciplinær undersøgelse.

Stk. 4. Ombudsmanden kan, selvom et påklaget forhold ikke giver anledning til påtale, altid fremsætte sin opfattelse af sagen overfor den, hvem klagen angår.

§ 11.

Stk. 1. Ombudsmanden skal gøre folketingets ombudsmandsudvalg og vedkommende minister bekendt med tilfælde, hvor der efter hans skøn foreligger mangler ved gældende love og administrative bestem-